

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobce: **Hraesvelgr s. r. o., IČO 052 46 156**
se sídlem Karlovarská 1698/1, Praha 6 – Řepy
zastoupen JUDr. Sylvii Laušmanovou, advokátkou
se sídlem K Hutím 665/5, Praha 9

proti

žalovanému: **Magistrát hl. m. Prahy**
se sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1

za účasti: **Společenství vlastníků pro dům Ronalda Reagana 1122/1a, Praha 6**
se sídlem Ronalda Reagana 1122/1a, Praha 6
zastoupen JUDr. Michalem Vítkem, Ph. D., advokátem
se sídlem Rooselveltova 40, Opava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 2. 2021 č. j. MHMP-185161/2021, sp. zn. S-MHMP 587501/2020/STR,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů v řízení
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu v řízení

Odůvodnění:

I. Vymezení věci.

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti usnesení Úřadu městského části Praha 6, odboru výstavby (dále jen „stavební úřad“) ze dne 27. 1. 2020, č. j. MCP6 029598/2020 sp. zn. SZMCP6 158520/2019/V/Mr, jímž bylo podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) zastaveno řízení o dodatečném povolení stavby označené jako „*stavební úpravy objektu č. p. 1122 v k. ú. Bubeneč, ul. Rolanda Regana 1a, Praha 6*“ (dále jen „stavba“), neboť žalobce jako žadatel nedoložil podklady požadované stavebním úřadem, a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.
2. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyplynulo, že stavební úřad zahájil z moci úřední podle § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“) řízení o odstranění stavby, označené jako „*stavební úpravy společných prostor objektu č. 1122 v k. ú. Bubeneč ul. Ronalda Regana 1a, Praha 6, spočívající v provedení venkovního přístupového schodiště z terasy v úrovni 5. nadzemního podlaží na střechu části objektu (budova „C“) v úrovni 6. nadzemního podlaží včetně ocelového zábradlí osazeného na této střeše*“, neboť byla stavba provedena v rozporu s citovaným ustanovením (opatření ze dne 15. 3. 2019, č. j. MCP6 101969/2019, sp. zn. SZ MCP6 101574/2019/V/Mr). Současně se zahájením řízení o odstranění stavby byl žalobce poučen o možnosti podat ve stanovené lhůtě žádost o dodatečné povolení stavby a podmínkách pro dodatečné stavební povolení (dále též „DPS“). Následně bylo řízení přerušeno, neboť žalobce podal dne 25. 4. 2019 žádost o dodatečné povolení stavby, kterou označil jako „*samonosné schodiště a samonosné zábradlí sloužící pro umožnění přístupu na střechu nad byt v pátém nadzemním podlaží a pro pohyb na dané střeše za účelem údržby technologií tam umístěných; zábradlí ani schodiště nejsou s budovou spojeny, pouze se o ni opírají*“ (dále jen „žádost“). K žádosti nepřipojil rozhodné podklady, uvedl, že ji podává z opatrnosti a konstatoval, že „*nejde o stavebním úřadem vytýkanou změnu stavby*“. Na výzvu stavebního úřadu dle § 129 ve spojení s § 111 odst. 3 stavebního zákona k doplnění žádosti žalobce žádost požadovaným způsobem nedoplnil, projektovou dokumentaci a další podklady nepředložil, odmítl se stavebním úřadem aktivně spolupracovat, na svolaná ústní jednání spojená s místním šetřením a kontrolní prohlídkou se nedostavoval a neumožnil ohledání stavby na místě (ve dnech 16. 7. 2019 a 17. 1. 2020), přičemž přístup ke stavbě byl možný jen přes bytovou jednotku v jeho vlastnictví. Stavební úřad proto prvostupňovým rozhodnutím řízení o jeho žádosti podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastavil. O odvolacích námitkách, v nichž žalobce argumentoval obdobně jako v podané žalobě, rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím, v němž vyšel z obsahu spisového materiálu a přisvědčil posouzení stavebního úřadu. Zabýval se jednotlivými odvolacími důvody a za použití právních předpisů odůvodnil, proč neshledal odvolací námitky opodstatněným, jak o nich uvažil, z jakých důvodů shledal procesní postup stavebního úřadu za zákonný. Uzavřel, že svými námitkami žalobce směřuje zejména do řízení o odstranění stavby, ale postup stavebního úřadu v řízení o odstranění

stavby není předmětem odvolací řízení. Zdůraznil, že měl žalobce povinnost doložit podklady požadované stavebním úřadem. Skutečnost, že tak neučinil, přitom ani nerozporuje, a proti usnesení o zastavení řízení o DPS jako takovému nebrojí, proto rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil.

II. Žaloba

3. Žalobce v žalobě podrobně popsal skutkový stav a průběh řízení o odstranění stavby a o dodatečném stavebním povolení.
4. Konkrétně v *prvním žalobním bodu* namítal, že se žalovaný odmítl zabývat vadami, které nevznikly přímo v průběhu řízení o dodatečném povolení stavby. Žalobce při tom dostatečným způsobem vylíčil, z jakých důvodů a jakým způsobem se vady postupu stavebního úřadu z doby před zahájením řízení o DPS přímo prolínají do prvostupňového rozhodnutí. Žalovaný měl na to reagovat zejména s ohledem na podmíněnou neoddělitelnost a vnitřní provázanost těchto správních řízení. Poukázal na rozpor s právními předpisy, ustanovení § 82 odst. 2 správního řádu a tvrdil, že měl žalovaný tuto námitku věcně přezkoumat, ale svým striktně izolovaným pohledem odepřel žalobci právní ochranu, která mu náležela.
5. Ve *druhém žalobním bodu* tvrdil, že žalovaný provedl vlastní posouzení charakteru schodiště a zábradlí na terase a střeše domu č. p. 1122 v k. ú. Bubeneč (dále též předmětného domu). K tomu poukázal na stranu 10 a 11 žalobou napadeného rozhodnutí. Zdůraznil, že nesměřoval své výtky primárně do obsahu odůvodnění rozhodnutí stavebního úřadu o zastavení řízení, nýbrž do způsobu jeho zahájení. Za absurdní považoval, že teprve žalovaný vymezil předmět řízení, aby zhojil nedostatečné odůvodnění prvostupňového rozhodnutí. Takovou informaci ale mohl použít žalobce ke svému prospěchu výhradně v řízení, jež rozhodnutím žalovaného skončilo. Měl za to, že řízení o nařízení odstranění stavby dle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona tvoří s řízením o DPS dle § 129 odst. 2 téhož zákona procesně jeden celek. Zejména v tom směru, že žádost o dodatečné povolení stavby zrcadlí skutečnosti předestřené správním orgánem při zahájení řízení o odstranění stavby. Pokud se správní orgán dopustí chyby při zahájení řízení o odstranění stavby, např. nedostatečným vymezením předmětu řízení, může takové pochybení bez dalšího přímo a negativním způsobem zasáhnout do právní sféry vlastníka stavby/stavebníka a ztížit nebo znemožnit mu cestu k dodatečnému povolení stavby. U žalobce vznikl problém ještě před zahájením řízení odstranění stavby, kdy stavební úřad nebyl sto opatřit zákonným způsobem dostatek informací nezbytných k posouzení, zda schodiště a zábradlí na terase a střeše předmětného domu podléhá veřejnoprávní regulaci stavebním právem, a pokud ano, jaká je jejich povaha a jaké rozhodnutí či opatření mělo být pro jejich umístění na střeše a terase domu vydáno. Podle žalobce stavební úřad nedostál ustanovení § 3 správního řádu a situaci vyřešil tak, že řízení podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona zahájil způsobem a z důvodů odporujícím § 46 odst. 1 správního řádu. Tím de facto přenesl důkazní břemeno na žalobce. Trval na tom, že řízení o nařízení odstranění stavby nemělo být vůbec zahájeno a oznámení o jeho zahájení nebylo způsobilé vyvolat právní účinky, což měl žalovaný zohlednit. Tím, že tak neučinil, posvětil protiprávní postup stavebního úřadu a vystavil žalobce obtížně řešitelné situaci. Dle žalobce žalovaný nezohlednil některé ze zásad správního řízení, např. § 2 odst. 2, 3, 4, § 4 odst. 4, § 6 odst. 2 a § 8 odst. 1 správního řádu.

6. V závěru žaloby žalobce shrnul, že mu hrozí nepříznivé právní důsledky mj. proto, že trval na dodržování procesních norem a odmítl se podvolit tlaku stavebního úřadu, aby mu bez ohledu na ochranu soukromí a obydlí dobrovolně vyšel vstříc a umožnil přístup přes jeho bytovou jednotku v situaci, kdy k tomu správní orgán nevytvořil, resp. odmítal vytvořit potřebný právní rámec. Žalovaný takovému postupu výslovně přisvědčil a mimo jiné se podívil, proč žalobce nebytovou jednotku nezpřístupnil. K tomu žalobce odkázal na str. 8 žalobou napadeného rozhodnutí a považoval takový postup žalovaného za nepřijatelný.
7. Žalobce žádal, aby soud obě rozhodnutí správních orgánů zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě argumentoval obdobně jako v odůvodnění svého rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení Městským soudem v Praze

9. Soud o věci jednal bez nařízení ústního jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť účastníci takový postup soudu akceptovali. Důkazy navržené žalobcem soud neprováděl, neboť jsou součástí správního spisu, z něhož soud při přezkumu zákonnosti rozhodnutí vychází, jejich provedení by tak bylo nadbytečné.
10. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni jeho vydání, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Mezi účastníky nebyl sporný skutkový stav, soud jej proto je ověřil z obsahu spisového materiálu žalovaného a přistoupl k vypořádání žalobních námitek.
12. V *prvním žalobním bodě* žalobce zejména nesouhlasil s tím, že se žalovaný nezabýval vadami, které nevznikly přímo v průběhu řízení o dodatečném povolení stavby, poukazoval na právně podmíněnou neoddělitelnost a vnitřní provázanost řízení o odstranění stavby a dodatečném stavebním povolení a měl za to, že se žalovaný měl takovými vadami s odkazem na § 82 odst. 2 správního řádu zabývat a věcně je přezkoumat, nikoli striktně izolovaným pohledem na věc odepřít žalobci právní ochranu, která mu náležela.
13. K tomu soud uvádí, že řízení o odstranění stavby a řízení o dodatečném stavebním povolení jsou sice právně podmíněné a provázané, nikoli však do té míry, jak žalobce tvrdí. Podle smyslu a účelu právní úpravy § 129 stavebního zákona, zejména však ustanovení § 129 odst. 1 písm. b) a § 129 odst. 2 a ustálené judikatury správních soudů, se jedná o samostatná řízení, která jsou spolu věcně provázána. V každém řízení však stavební úřad zkoumá zaplnění odlišných zákonných podmínek (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 4. 2013 č. j. 7 As 154/2012-26). Z toho se odvíjí rozsah námitek, které v jednotlivých řízeních může stavebník uplatňovat a které je oprávněn (a povinen) stavební úřad posuzovat. Nelze tak nahlížet na postup stavebního úřadu jako na příliš restriktivní, pokud zohledňuje pouze námitky, které mohly být uplatněny v daném řízení, a to právě

s ohledem na jeho předmět při respektování dané zákonné úpravy. Naopak by stavební úřad pochybil, pokud by v daném řízení zohlednil námitky, které náleží do jiného správního řízení (obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 11. 2018 č. j. 9 As 368/2017-48).

14. Soud pro úplnost připomíná, že řízení o odstranění stavby ve smyslu § 129 odst. 2 stavebního zákona je řízením zahajovaným výhradně z úřední moci. Pokud stavební úřad zjistí existenci „černé“ stavby, nemá na vybranou, jestli řízení zahájí nebo ne, ale musí tak učinit neprodleně (obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 4. 2015 č. j. 3 As 96/2014-40). Naopak řízení o dodatečném povolení stavby je řízením návrhovým. Jeho zahájení závisí zásadně na aktivitě stavebníka, tj. na podání žádosti (viz obdobně rozsudek NSS ze dne 27. 8. 2015 č. j. 2 As 166/2015-33).
15. Z ust. § 129 odst. 2 stavebního zákona vyplývá, že v řízení o dodatečném povolení stavby postupuje stavební úřad přiměřeně podle § 90 a § 110 – 115 téhož zákona.
16. V projednávané věci je z nesporného skutkového stavu zřejmé, že oznámením o zahájení řízení o nařízení odstranění stavby (ze dne 15. 3. 2019, č. j. MCP6 101969/2019) bylo podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona zahájeno řízení o odstranění stavby, označené jako „*stavební úpravy společných prostor objektu č. p. 1122 Bubeneč, Ronalda Regana 1a, Praha 6, spočívající v provedení venkovního přístupového schodiště z terasy v úrovni pátého nadzemního podlaží na střechu části objektu (budova „c“) v úrovni šestého nadzemního podlaží včetně ocelového zábradlí osazeného na této střeše*“, neboť se jedná o nepovolenou stavbu. V oznámení byl žalobce/stavebník poučen o možnosti podat ve stanovené lhůtě (30 dnů od zahájení řízení) žádost o dodatečné povolení stavby za podmínek dle § 129 odst. 3 téhož zákona, které stavební úřad v oznámení citoval.
17. Žalobce podal žádost o dodatečné povolení stavby dne 25. 4. 2019. Stavbu označil jako „*samonosné schodiště a samonosné zábradlí sloužící pro umožnění přístupu na střechu nad byt v pátém nadzemním podlaží a pro pohyb na dané střeše za účelem údržby technologií tam umístěných; zábradlí ani schodiště nejsou s budovou spojeny, pouze se o ni opírají*“. K tomu žalobce uvedl, že stavební úřad považuje za změnu stavby nebytového domu venkovní schodiště a ocelové zábradlí, ačkoli nejsou s budovou nějak spojeny, vůbec do ní nezasahují a nemění její podobu ani podstatu. K žádosti nepřipojil projektovou dokumentaci, údaje o splnění požadavků dotčených orgánů státní správy, závazná stanoviska apod. (dále jen „žádost“). Stavební úřad přihlédl k tomu, že lhůta pro podání žádosti o dodatečné stavební povolení je lhůta pořádková, proto se žádostí žalobce dále zabýval. Oznámením o zahájení řízení a pozváním k ústnímu jednání (ze dne 14. 6. 2019, č. j. MCP 6 200609/2019) stavební úřad zahájil řízení o dodatečném povolení stavby označené jako „*stavební úpravy objektu č. p. 1122 Bubeneč, Ronalda Regana 1 A, Praha 6*“, dále uvedl, že stavba obsahuje „*schodiště a zábradlí sloužící pro umožnění přístupu na střechu nad byt v pátém nadzemním podlaží (budova „C“) a pro pohyb na dané střeše za účelem údržby technologií tam umístěných*“ a nařídil ústní jednání spojené s ohledáním na místě (na den 16. 7. 2019) za účasti (mimo jiné) žalobce/stavebníka a osoby zúčastněné na řízení. Současně účastníky řízení poučil o podmínkách pro uplatňování námitek dle § 114 odst. 1, 2 stavebního zákona.
18. Podáním ze dne 12. 7. 2019 žalobce požádal stavební úřad o zrušení a odročení ústního jednání na vhodnější termín s tím, že nájemce bytové jednotky čerpá dovolenou a vrátí se

až po prázdninách, k ohledání tedy nedojde. Nato reagoval stavební úřad podáním ze dne 15. 7. 2019 (č. j. MCP6 244100/2019), z jehož obsahu vyplývá, že si je stavební úřad vědom toho, že daná bytová jednotka je užívána jako obydlí, poukázal ale na to, že oznámení o zahájení řízení o dodatečném povolení stavby a nařízení ústního jednání na den 16. 7. 2019 bylo žalobci doručeno v dostatečném předstihu dne 24. 6. 2019, oproti jeho omluvě z neúčasti, která byla doručena stavebnímu úřadu krátce před termínem ústního jednání, kdy s ohledem na obeslání dalších osob není možné termín změnit. Ústní jednání a ohledání místa stavby bylo podle zápisu z téhož dne zmařeno, neboť se na něj žalobce nedostavil.

19. Podáním ze dne 8. 7. 2019 se vyjádřila osoba zúčastněná na řízení (SVJ). Zejména uvedla, že žádost o DPS postrádá náležitosti podle stavebního zákona, neboť k ní mj. nebyl doložen souhlas k provedení stavebního záměru podle § 184a odst. 1 stavebního zákona ani jiné další náležitosti stanovené zákonem. Naopak ostatní vlastníci jednotek v domě/spoluvlastníci společných prostor se vyjádřili proti záměru povolení stavby a většinou hlasovacích práv s nepovolenou stavbou nesouhlasili. Nepovolenou stavbu považovala za zjevně rozpornou s prováděcí dokumentací, ale také s příslušným úředním rozhodnutím, neboť jakákoliv konstrukce nesmí vyčnívat nad rovinu nejvyšší atiky. Střešní prostor v 6. nadzemním podlaží dle projektové dokumentace a v souladu s vydaným stavebním povolením není určen k používání a není pochozí, nemůže tak obsahovat instalované „bezpečnostní prvky nepovolené stavby. Proto nejsou splněny důvody pro dodatečné stavební povolení dle § 129 odst. 2 stavebního zákona, neboť je stavba umístěna v rozporu s územně plánovací dokumentací. Měla za to, že žádost byla podána po lhůtě zákonem vymezené a již jen z toho důvodu by měla být zamítnuta, resp. odmítnuta. Konstatovala, že jí nejsou známy blíže nespecifikované „technologie“ na střeše domu způsobem, který by vyžadoval dostatečnou konstrukci zábradlí a schodiště. Dům byl zkolaudován tak, jak byl proveden a stakovými blíže nespecifikovanými technologiemi se nepočítalo a nepočítá. Stavebník/žadatel o DPS iniciativu stavebního úřadu ignoruje, vznáší neopodstatněné námitky, odmítá uhradit pokutu, hatí postup absencemi při nařízených místních šetřeních. Na jedné straně stavebník popírá, že je autorem nepovolené stavby, ale vzápětí podává neodůvodněný a pozdní návrh na její dodatečné povolení. Zmínila rovněž možný nesouhlas zástupců blízkých diplomatických objektů, když při stavbě domu byl ze strany ambasády USA vznesen požadavek, aby na střeše nebyla zřízena žádná dodatečná konstrukce.
20. Následně stavební úřad vyzval žalobce podle § 129 ve spojení s § 111 stavebního zákona k odstranění nedostatků žádosti o požadované poklady rozhodnutí, a sice k předložení projektové dokumentace zpracované v souladu s danou vyhláškou, souhlasu SVJ a závazných stanovisek dotčených orgánů státní správy (DOS). K tomu určil lhůtu a řízení přerušil (dne 1. 8. 2019, č. j. MCP6 260114/2019, dále jen „výzva“).
21. Žalobce reagoval na výzvu k podáním ze dne 10. 9. 2019, v němž opětovně tvrdil vady postupu stavebního úřadu předcházející zahájení řízení o DPS a žádal, aby se stavební úřad jeho námitkami zabýval. Na výzvu stavebního úřadu však ničeho nedoložil.
22. Před vydáním prvostupňového rozhodnutí stavební úřad opětovně nařídil ústní jednání na den 17. 1. 2020 s upozorněním, že je v řízení o DPS podle § 129 odst. 2 stavebního zákona ohledání na místě stavby povinné, bez něj nelze v řízení pokračovat a oznámil, že bude

ústní jednání a šetření na místě spojeno s kontrolní prohlídkou stavby dle § 133 odst. 1 stavebního zákona z důvodů, které v nařízení ústního jednání specifikoval. V reakci na předchozí podání žalobce a obsah jeho žádosti zdůraznil, že je veřejným zájmu zkontrolovat bezpečnost instalace schodiště a zábradlí, které podle tvrzení žalobce nejsou nijak spojeny se stavbou bytového domu, ale je třeba prověřit bezpečnost jejich užívání, což nelze pouhým pohledem z větší dálky, např. ze soudního objektu (dne 2. 12. 2019, č. j. MCP6 427400/2019).

23. Na toto poslední předvolání reagoval žalobce podáním ze dne 10. 1. 2020, kdy se opětovně negativně vyjádřil k nařízenému ústnímu jednání a provedení kontrolní prohlídky, setrval na svých dosavadních postojích a tvrdil i nadále, že zábradlí a schodiště není s budovou spojeno, nejde o stavbu, součást stavby ani stavební úpravy, proto není dána pravomoc stavebního úřadu je kontrolovat. Uplatnil rovněž námitky stran vymezení předmětu řízení o odstranění stavby s tím, že řízení o dodatečné povolení stavby bylo zahájeno jeho žádostí víceméně z formálních důvodů.
24. Na to reagoval stavební úřad podáním, v němž se zejména vyjádřil k námitkám stran vymezení předmětu řízení a poukázal na právo stavebního úřadu provést kontrolní prohlídku stavby dle § 132 stavebního zákona (ze dne 16. 1. 2020 (č. j. MCP6 025242/2020)).
25. Dne 17. 1. 2020 se konalo ohledání místa stavby a kontrolní prohlídka, z něhož bylo pořízen zápis. Z něj vyplývá, že se žalobce opětovně nedostavil, stavební úřad proto konstatoval zmaření nezbytného úkonu.
26. Následně bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, které žalobce napadl odvoláním s obdobnými námitkami jako v podané žalobě, bez toho, že by předložil výzvou požadované doklady. O odvolání rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.
27. Z uvedeného je zřejmé, že stavební úřad a žalovaný, který jeho rozhodnutí aproboval, postupovali v souladu s ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, podle kterého „řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání v pokračování v řízení“. Žalobce totiž neodstranil podstatné vady žádosti přes výzvu stavebního úřadu, které úřad ve výzvě podrobně specifikoval a které bylo třeba doplnit k prokázání splnění zákonem požadovaných nároků dle § 129 odst. 3 stavebního zákona, podle kterého „Stavbu uvedenou v odstavci 1 písm. b) lze dodatečně povolit, pokud stavebník nebo její vlastník prokáže, že a) není umístěna v rozporu s cíli a úkoly územního plánování, politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací a s územním opatřením o stavební uzávěře nebo s územním opatřením o asanaci území nebo s předchozími rozhodnutími o území, b) není prováděna či provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje nebo omezuje, c) není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem. Bude-li stavba dodatečně povolena, stavební úřad řízení o odstranění stavby zastaví. Dodatečné povolení nabrazuje v příslušném rozsahu územní rozhodnutí. Bude-li předmětem dodatečného povolení rozestavěná stavba, stavební úřad stanoví podmínky pro její dokončení. Bude-li předmětem dodatečného povolení dokončená stavba uvedená v § 119 odst. 1, může stavební úřad po ověření splnění podmínek podle § 122 odst. 3 na žádost stavebníka současně samostatným výrokem rozhodnout o povolení užívání stavby a případně stanovit podmínky pro její užívání“.

28. Bylo při tom na žalobci, který zahájení řízení o dodatečné povolení stavby inicioval svou žádostí, aby na výzvu stavebního úřadu reagoval, neboť jeho povinností je podat žádost o dodatečné povolení stavby úplnou, tedy takovou, která obsahuje zákonem stanovené náležitosti a spolu s podklady vyžadované stavebním zákonem pro daný typ stavby, kterou žalobce/stavebník nepovoleně realizoval. Stavební úřad přitom dostal zákonné povinnosti dané ustanovení § 129 odst. 2, kdy po zahájení řízení o odstranění stavby podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona poučil žalobce o možnosti podat ve stanovené lhůtě od zahájení řízení o odstranění stavby žádost o dodatečné povolení této stavby, a po podání žádosti řízení o odstranění stavby proto přerušil. Stavební úřad nepochybil ani v tom ohledu, že i když byla žádost podána neúplně, zabýval se jí a vyzval žalobce/stavebníka k jejímu doplnění o chybějící náležitosti a podklady ve stanovené lhůtě, a řízení o dodatečném povolení stavby za tím účelem dle § 111 odst. 3 stavebního zákona přerušil. Výzva stavebního úřadu k doplnění žádosti žalobcem byla dostatečně konkrétní a specifikovala, v jakém rozsahu je třeba žádost doplnit. Žalobce stíhá důkazní břemeno prokázat, že byly naplněny zákonem požadované náležitosti dle § 129 odst. 3 stavebního zákona, aby bylo možné stavbu hodnotit jako souladnou s veřejným zájmem a dodatečně ji povolit. Požadavek na unesení důkazního břemene splnění souladu stavby s veřejným zájmem stavebníkem vyplývá i ze zprávy o šetření veřejného ochránce práv ze dne 5. 1. 2015 ve věci sp. zn. 5265/2014/VOP.
29. Lze tak uzavřít, že postup stavebního úřadu, který usnesením řízení o DPS zastavil z procesních důvodů pro nedoplnění žádosti o náležitosti a podklady dle § 129 odst. 2 stavebního zákona byl zákonný.
30. Žalobní námitka není důvodná.
31. Opodstatněnou soud neshledal opodstatněným ani tvrzení ve *druhé žalobní námitce*, že žalovaný provedl vlastní posouzení charakteru schodiště a zábradlí na terase a střeše předmětného domu na str. 10 a 11 svého rozhodnutí. Soud ověřil, že stavební úřad postupoval zcela v souladu s ust. § 129 odst. 2 stavebního zákona, kdy na podkladě zahájení řízení o odstranění stavby „*stavební úpravy společných prostor objektu č. p. 1122 Bubeneč, Ronalda Regana 1a, Praha 6, spočívající provedení venkovního přístupového schodiště z terasy v úrovni pátém nadzemním podlaží na střechu části objektu (budova „C“) v úrovni šestého nadzemního podlaží včetně ocelového zábradlí osazeného na této střeše*“ sám v oznámení o zahájení řízení o DPS vymezil stavbu v základu shodně tak, jak byl vymezen předmět řízení o odstranění stavby, tj. vymezil stavbu jako „*stavební úpravy objektu č. p. 1122 Bubeneč, Ronalda Regana 1a, Praha 6*“ s upřesněním, že stavba obsahuje „*schodiště a zábradlí sloužící pro umožnění přístupu na střechu nad byt v pátém nadzemním podlaží (budova „C“) a pro pohyb na dané střeše za účelem údržby technologií tam umístěných*“. Soud považuje takové vymezení předmětu řízení za dostatečné. Uvedené platí tím spíše, že se z části zmíněné vymezení předmětu řízení o dodatečném povolení stavby shoduje s předmětem řízení o odstranění stavby: „*páté nadzemní podlaží budovy „C“*“, a z části s označením stavby, jak ji učinil žalobce v žádosti „*pro pohyb na dané střeše za účelem údržby technologií tam umístěných*“. Vymezení předmětu řízení o DPS tak nemohlo vyvolat u žalobce omyl v tom, o jakou nepovolenou stavbu se jedná. Pokud žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí rozvinul závěry stavebního úřadu a blíže vyložil pojem „stavba“, je jeho postup v souladu s ustálenou judikaturou správních soudů, podle které je třeba hledět na rozhodnutí správních orgánů obou stupňů hledět jako na jeden celek, přičemž se

z prvostupňového rozhodnutí nade vší pochybnost podává, o jaké nepovolené stavbě bylo řízení vedeno a následně podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu řízení zastaveno.

32. Soud považuje za účelové a až znevažující postavení správního orgánu/stavebního úřadu žalobcem, pokud žalobce na jednu stranu neumožní opakovaně správnímu orgánu plnit jeho povinnosti dané ustanovením § 129 odst. 2 a provést ohledání na místě samém, a na druhou stranu poukazuje na nedostatečné vymezení předmětu řízení/stavby.
33. Jak bylo shora rekapitulováno, žalobce v průběhu celého správního řízení odmítal se stavebním úřadem aktivně spolupracovat, na nařízená ústní jednání spojená s místním šetřením a kontrolní prohlídkou se nedostavoval a neumožnil ohledání stavby na místě přesto, že k nepovoleným stavebním úpravám je možný přístup pouze přes bytovou jednotku v jeho vlastnictví.
34. Obrana žalobce se přitom mívá s podstatou věci, již je skutečnost, že žalobce přes výzvu stavebního úřadu nedoplnil svou žádost o údaje a podklady, které ve výzvě stavební úřad požadoval (projektovou dokumentaci zpracovanou v souladu s příslušnou vyhláškou o dokumentaci staveb, souhlas SVJ dle § 184a odst. 1 stavebního zákona, stanoviska dotčených orgánů státní správy) přesto, že byl žalobce/stavebník poučen o tom, že pokud nebudou nedostatky žádosti ve stanovené lhůtě odstraněny, bude řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaveno.
35. Stavební úřad a žalovaný nepochybili ani v tom, když nereagovali na roztržštěné a dílčí námitky žalobce, směřující do řízení o odstranění stavby, neboť, jak již bylo shora uvedeno, jedná se o dvě samostatná řízení splňující různý účel, kdy v každém z nich stavební úřad zkoumá naplnění odlišných zákonných podmínek. Námitky směřující do řízení o odstranění stavby může žalobce uplatnit v daném řízení, neboť až v něm budou po zastavení řízení o dodatečném povolení stavby relevantní. Je při tom nerozhodné, že žalobce podal žádost o dodatečné povolení stavby z opatrnosti. Stěžejní je, že tak učinil a tím inicioval zahájení řízení o dodatečném povolení stavby se všemi povinnostmi, které zákon na žadatele v této souvislosti klade. Žalobce byl v průběhu řízení dostatečně poučován a z obsahu spisového materiálu se nepodává ničeho na podporu tvrzení žalobce o tom, že byla zasažena jeho právní sféra a byla mu ztížena nebo znemožněna cesta k dodatečnému povolení stavby. Je naopak vinou žalobce, že řízení muselo být z procesních důvodů zastaveno.
36. V rozporu s obsahem spisového materiálu je i výtka žalobce o tom, že si stavební úřad nebyl sto opatřit zákonným způsobem dostatek informací nezbytných k posouzení nepovolené stavby a žalobcův poukaz na § 3 správního řádu. Soud opětovně uvádí, že žalobce sám způsobil, že stavební úřad neměl dostatek informací k tomu, aby se mohl žádostí věcně zabývat.
37. Soud neshledal ani porušení zásad správního řízení, jak žalobce tvrdil. Ostatně žalobce své tvrzení uplatnil pouze v obecné rovině a obsah spisového materiálu je s jeho tvrzením v příkrém rozporu.

V. Závěr a náklady řízení

38. S ohledem na shora uvedené soud žalobu jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
39. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný. Žalovanému správnímu orgánu, který měl procesní úspěch, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.
40. Výrok o nákladech osoby zúčastněné na řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 5 s. ř. s., neboť soud osobě zúčastněné na řízení ničeho neuložil, a proto jí náklady řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 28. listopadu 2022

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu